

N:o 93.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till lag om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884; gifven Stockholms slott den 2 april 1898.

Under åberopande af bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

L. Annerstedt.

Förslag

till

Lag

*om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent
den 16 maj 1884.*

Härigenom förordnas, att 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Med afseende å uppfinning, skyddad i stat, som för här i riket patenterad uppfinning gör motsvarande medgifvande, eger Konungen förordna:

1) att, om någon här i riket sökt patent å en uppfinning före utgången af viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst sju månader från det han i den främmande staten sökte skydd för samma uppfinning eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet der kungjorde, att sådant skydd meddelats, då må den här i riket gjorda ansökningen i förhållande till andra ansökningar äfvensom med hänsyn till sådant hinder mot patents meddelande, som i 3 § oförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten;

2) att, om undersåte i den främmande staten eller någon, som inom densamma har sin bostad eller sitt förnämsta etablissement, här i riket erhållit patent å en i den främmande staten skyddad uppfinning, då skall, så länge uppfinningen der skyddas, patenthafvarens underlåtenhet att utöfva uppfinningen icke medföra patentets förlust.

Utdrag af protokollet öfver ett justitiedepartementsärende, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott tisdagen den 22 mars 1898

i närvaro af:

Statsråden: WIKBLAD,
ANNERSTEDT,
VON KRUSENSTJERNA,
grefve WACHTMEISTER.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet, statsrådet Annerstedt i underdånighet:

Riksdagens skrifvelse den 12 mars 1897, med anledning, bland annat, af enskild motionärs framställning om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884.

Efter att hafva redogjort för skrifvelsens innehåll, anförde föredragande departementschefen:

»Riksdagen har hemställt, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida det, utan att medföra större olägenhet för den industriella verksamheten här i riket, kunde vara lämpligt och ändamålsenligt, att — under förutsättning att svensk medborgare, som för sin uppfinning här i riket åtnjuter patentskydd och jemväl å samma uppfinning i främmande stat erhåller patent, berättigas att i den främmande staten tillgodonjuta det skydd, som patentet der medför, äfven om han underlåter att der utöfva uppfinningen — Konungen må kunna förordna, att medborgare i den främmande staten skall för uppfinning, å hvilken patent i båda länderna meddelats, här i riket åtnjuta skydd

under enahanda villkor, som för svensk medborgare i den främmande staten medgifvits, samt att Eders Kongl. Maj:t, om förhållandena dertill föranledde, täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till i sådant afseende erforderlig förändring i förordningen angående patent.

En åtgärd i den af Riksdagen förordade rigtning synes vara af synnerlig vigt med hänsyn till vissa internationella förhållanden. Under de sedan längre tid pågående underhandlingarne med kejsrerliga tyska regeringen om afslutande af en konvention till ömsesidigt skydd för den industriella eganderätten och särskildt om beredande af skydd i Tyskland för äldre svenska stämplor för jern och trävaror har det tydligt visat sig, att utsigten till ett i allo tillfredsställande slutligt resultat är väsentligen beroende derpå, att Eders Kongl. Maj:t kan, under förutsättning af ömsesidighet, till tyske patenthafvares förmån medgifva undantag från utöfningstvånget. Vid genomförandet af den lagändring, som för ett sådant medgifvande erfordras, måste emellertid hänsyn tagas till den möjligheten, att inom kort, såsom ifrågasatt är, utöfningstvånget i den svenska patentlagstiftningen kommer att mera eller mindre fullständigt utbytas mot licenstvång. Under förutsättning, att i framtiden svenska patenthafvare icke för den svenska patenträttens bibehållande äro underkastade utöfningstvång, vore det uppenbarligen ej lämpligt, om dessa patenthafvare för att tillgodonjuta förmånen af befrielse från utöfningstvång inom en främmande stat skulle vara nödsakade att här i riket utöfva de patenterade uppfinningarne. Icke heller bör, om tillämpningen af licenstvång kommer att uteslutas derigenom, att patenthafvaren sjelf inom Sverige utöfvar uppfinningen, utöfning inom en främmande stat ega samma verkan i detta hänseende. Då, såsom vid föregående tillfällen blifvit inför Eders Kongl. Maj:t framhållet, afslutandet af en konvention med tyska riket om den industriella eganderätten måste anses vara af stor vigt, särskildt för Sveriges export af jern och trävaror, synes mig tvekan icke kunna råda derom, att, derest berörda inskränkningar iakttagas, det för Sverige är förenadt med öfvervägande fördelar, om möjlighet beredes att, efter aftal med främmande stat och under förutsättning af ömsesidighet, medgifva utländske patenthafvare befrielse från skyldigheten att utöfva uppfinningarne. En dylik lagstiftningsåtgärd har också blifvit af patentbyrån förordad i afgifvet utlåtande öfver det af kejsrerliga tyska regeringen ursprungligen framställda konventionsförslag.»

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst ett i angifna syftning inom justitiedepartementet upprättadt förslag till lag om

ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884, af den lydelse bilagan vid detta protokoll utvisar, hemställde han i underdånighet, att högsta domstolens utlåtande öfver förslaget måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhemtas.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställd; täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lemna bifall.

Ex protocollo

Aug. von Hartmansdorff.

Bilaga.

Förslag

till

Lag

*om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent
den 16 maj 1884.*

Härigenom förordnas, att 25 § i förordningen angående patent den 16 maj 1884 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Med afseende å uppfinning, skyddad i stat, som för här i riket patenterad uppfinning gör motsvarande medgifvande, eger Konungen förordna:

1) att, om någon här i riket sökt patent å en uppfinning före utgången af viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst sju månader från det han i den främmande staten sökte skydd för samma uppfinning eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet der kungjorde, att sådant skydd meddelats, då må den här i riket gjorda ansökningen i förhållande till andra ansökningar äfvensom med hänsyn till sådant hinder mot patents meddelande, som i 3 § omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten;

2) att, om undersåte i den främmande staten eller någon, som inom densamma har sin bostad eller sitt förnämsta etablissement, här i riket erhållit patent å en i den främmande staten skyddad uppfinning, då skall, så länge uppfinningen der skyddas, patenthafvarens underlåtenhet att utöfva uppfinningen icke medföra patentets förlust.

Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts
högsta domstol tisdagen den 29 mars 1898.

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: AHLGREN,
HERSLOW,
SKARIN,
NORBERG,
HELLSTRÖM,
BOHMAN.

T. f. byråchefen för lagärenden, revisionssekreteraren Hammar-
skjöld föredrog i underdånighet:

Note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 22 innevarande mars, hvarmedelst,
för det ändamål § 87 regeringsformen öförmälde, högsta domstolens
utlåtande inhemtats öfver ett inom justitiedepartementet upprättadt för-
slag till lag om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent
den 16 maj 1884; varande berörda förslag under bilagan B fogadt vid
detta protokoll.

Högsta domstolen lemnade förslaget utan anmärk-
ning.

Ex protocollo

Aug. von Hartmansdorff.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet in-
för Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
lördagen den 2 april 1898*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve **DOUGLAS**,
Statsråden: herr friherre **ÅKERHIELM**,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre **RAPPE**,
CHRISTERSON,
ANNERSTEDT,
von **KRUSENSTJERNA**,
grefve **WACHTMEISTER**.
Justitieråden: **HUSS**,
WIJKANDER.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet an-
mälde chefen för justitiedepartementet, statsrådet Annerstedt i under-
dånighet:

Högsta domstolens utlåtande öfver det genom Kongl. Maj:ts beslut
den 22 mars innevarande år till högsta domstolen remitterade förslag
till lag om ändrad lydelse af 25 § i förordningen angående patent den
16 maj 1884;

Och hemställde föredraganden, att ifrågavarande förslag, som af
högsta domstolen lemnats utan anmärkning, måtte, jemlikt § 87 rege-
ringsformen, för Riksdagen till antagande framläggas.

Med bifall till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan, tacktes Hans Maj:t Konungen i nåder förordna, att till Riksdagen skulle aflåtas nådig proposition af den lydelse bil. A. till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo
Erik Ölander.
